

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

31. De regularibus & transeuntibus ad religionem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

TITULUS XXXI.

De Regularibus & Transeuntibus ad Religionem.

Q. 1. Quid sit Religio &c? Resp. 1. Religio pro statu Religioso accepta est *modus stabilis in communi vivendi ab Ecclesia approbatus, in quo fideles editis votis substantialibus paupertatis, castitatis, & obedientiae, ad Evangelicam Christiana vita & charitatis perfectionem tendunt.* Itaque Religiosi sive Regulares dicuntur illi, qui praedictis votis in communitate juxta regulam ab Ecclesia approbatam adstringuntur. 2. Quoad substantiam institutus est status Religiosus à Christo, ut patet ex illis textibus Evangelii, quibus homines ad consilia Evangelica est cohortatus. *Matth. 19. v. 21. ad paupertatem. v. 12. ad castitatem. Matth. 23. v. 24. ad obedientiam;* quoad peculiarem & determinatum modum vivendi debet originem suam Ecclesiae. *Schmalzgr. h. n. 3. ejus approbatio olim fieri poterat etiam ab Episcopis, hodie non nisi à S. Pontifice. c. fin. de Relig. dom. c. un. eod. in 6.* 3. Status Religiosus essentialiter est unicus, & omnes Religiosi Ordines non nisi numero differunt, quia in substantialibus conveniunt; accidentaliter tamen ob speciales fines, media, & regulas est multiplex: sic ratione finis tria sunt genera Religiosorum, scil. eorum, qui vitam contemplativam; eorum, qui activam; eorum, qui mixtam ex utraque profitentur. Ra-

tione *mediorum* seu *Regularum* Religio dividitur præcipuè in 4. Ordines, scil. S. Basili, S. Augustini, S. Benedicti, S. Francisci, quorum regulas alii *plerique* Ordines cum aliqua tamen mutatione sunt amplexi; regulam à cæteris distinctam & peculiarem Constitutiones habent *Carthusiæ* & *Minimi S. Francisci de Paula*, Societatis *Jesu*.

Q. 2. Quæ sint requisita ad substantiam Religionis? Resp. 1. Ut ferventur tria consilia Evangelica, paupertatis, castitatis, obedientiæ. *in fin. de stat. monach.* 2. Ut hæc 3. Consilia voto perpetuo firmentur. *D. Th. 2. 2. q. 186. art. 6.* non tamen requiritur, ut sint vota ista solennia, sed sufficit esse simplicia, quibus se aliquis in perpetuum Religionis, non autem Religionis se obligat, quin possit illum iustis de causis remittere. *Constit. Gregorii XIII. Ascendens.* 3. Ut hæc vota fiant in Religionis in vim veram Religionis à Sede Apostolica approbata, ut *in fin. de stat. monach.* 4. Ut is, qui hæc vota emisit, vivat sub jurisdictione aut potestate speciali alicujus superioris ad servandas certas regulas compellere poterit.

Q. 3. Quinam teneantur & qui possint ingredi Religionem? Resp. ad 1. Nemo tenetur ingredi Religionem, nisi ejus ingrediendæ votum emiserit. Ratio, quia status Religiosus est consilii, non precepti. *conf. Trid. Sess. 15. de Regular. c. 19.* *Engel. h. n. 22.* ubi is, ad quid teneatur votum ingredi Religionem, si in uno monasterio non suscipiatur.

Resp. ad secundum. Generaliter loquendo potest

sunt ingredi Religionem omnes Christiani, qui ju-
re non prohibentur. Prohibentur autem sic, ut in-
valide emittant Professionem 1. Minor 16. annis.
Trid. *Sess. 25. c. 15. de Regular.* nec supplet hic ma-
litia vel potius prudentia defectum ætatis, quia
hoc nullibi à jure statuitur. In Societate JESU
anni 17. requiruntur ad emittenda post Novitia-
tum vota Scholasticorum; ad Professionem 4.
votorum 25. completi. 2. Qui non per inte-
grum & continuum annum in Novitiatu & pro-
batione fuit. Trid. *l. cit.* 3. Conjux post ma-
trimonium consummatum absque consensu alte-
rius &c. *c. 3. de convers. conjug.* 4. Metu gravi
injusto ad Professionem coactus. *c. 1. h. t.* 5.
Episcopus confirmatus vel consecratus absque li-
centia Papæ. *c. 18. h. t.* 6. Laborans impedimen-
to substantiali.

Prohibentur sic, ut illicitè ingrediantur & sus-
cipiantur. 1. Servus tam propriè dictus, quàm
adscriptitius vel originarius, de quo vid. can.
in. caus. 17. q. 2. 2. Ratiociniis sive rationibus
reddendis obnoxius, ære alieno gravatus, vitia-
tus corpore &c. de quibus in Libr. primo. 3.
Habens parentes in gravi vel extrema necessitate
constitutos, quos juvandi, si in sæculo maneret,
probabilius & propinqua spes affulgeret; extra
hunc casum de honestate quidem requirendi
parentes, non verò, si reluctentur, attendendi
sunt. *Luc. 9. & 14. Matth. 8.*

Q. 4. An & quomodo permittendus annus pro-
bationis Professioni? Resp. 1. In omni Religione

simpliciter necessarius est annus Novitiatii
 valorem subsecutæ Professionis. *Trid. Sess. 25. c. 15. de Regular.* exceptiones aliquas refert Schmalzer
b. n. 47. Societas JESU biennium etiam in-
 quirat, ut si quis absque dispensatione Præ-
 liti Generalis admissus fuisset ante illud com-
 tum ad vota Religiosa, hæc forent invalida.
 Non tamen necessariò transigitur in Monasterium
c. 17. h. t. c. fin. qui Cler. vel vov. nec in habitum
 Religioso. *c. 3. h. t. in 6. 3.* Interim annus
 ætatis tum probationis debet esse integer &
 momento ad momentum completus. *Trid. Sess. 25. c. 15. de Regular.* & continuus, seu non in-
 ruptus. *l. cit.* interrumpitur autem per dimissionem
 statum perfectam, etiam minimam, qualis
 est, si Novitius dimisso habitu vel ad horam in Mo-
 nasterio egrederetur.

Q. 5. Quæ privilegia & jura Novitiis competunt.
Resp. 1. In favorabilibus comprehenduntur nomine Religiosorum, gaudent privilegiis canonici & fori, aliisque suæ Religionis. *c. 21. §. quædam de sent. excomm. in 6. 2.* Ad præcepta & statuta
 per se & directè non tenentur, multò minus ad vota, quia ad ea se necdum obligarunt, tenentur
 tamen de honestate & decencia. *c. 8. de stat. Monach.* Imò subjiciuntur jurisdictioni spirituali
 quasi Episcopali sui Prælati Regularis, si is excep-
 ptus est, tam in foro in-quàm externo. *Pirh. A. c. n. 69. 3.* Possunt, si voluerint, aut Religionem
 ubi non conveniri crediderint, liberè & licitè ab-
 que aliâ causâ, & superiorum licentiâ non requisi-
 tâ

ad sæculum redire. *c. 23. h. t. c. 1. eod. in 6. nec*
tenentur per se ad refusionem sumptuum in sui
sustentationem à Monasterio factorum c. 23. cit.
& c. 2. eod. in 6. 4. Durante probatione reti-
mere possunt, si quod habuerunt, beneficium Ec-
clesiasticum, modò constituent Vicarium. c. 4.
h. t. in 6. 5. Conc. Trid. Sess. 25. c. 16. de Regular.
statuit, ut impostero nulla renuntiatio aut obliga-
tio, etiam cum juramento, & in favorem cujuscun-
que causæ pia valeat, nisi cum licentia Episcopi vel
epus Vicarii (hoc consuetudo immutasse videtur)
pat intra 2. menses proximos ante Professionem. Ibi-
dem tamen Trid. excipit Societatis JESU Novi-
rios volentes disponere; nec universim compre-
henduntur actus illi & contractus, quibus bona
& jura Novitiorum non notabiliter minuuntur.
Quid observandum in renuntiatione beneficii,
quod in sæculo habuit Novitius, vid Schmalzgr.
h. n. 124. & n. 129. ubi putat, non esse irritas do-
nationes ante ingressum Novitiatus, etiam intuitu
ingressus factas, aliis æquè vel etiam magis pro-
babiliiter contrarium tenentibus, ex mente Trid.
6. Si Monasterium sit capax bonorum, illaque
vel bona vel jura Monasterio conveniant. No-
vitio de illis non disponente, omnia per Profes-
sionem ad Monasterium transeunt Auth. si qua
mulier. & Auth. ingressi. C. de Ss. Eccles.

Q. 6. Quid sit Professio, & quæ circa eam no-
 tandæ? Resp. I. Accepta strictè est contractus fa-
 cer ultro citroque obligatorius, quo quis per
 missionem votorum paupertatis, castitatis &

M 4 obe-

obedientiæ Deo & Religioni approbatæ
 dit, & Religio vicissim talem traditionem
 ptat cum onere ipsum voventem perpetuo
 nendi, alendi, & tanquam filium tractandi.
 Alia est Professio *expressa*, quæ verbis, scriptis
 utrisque simul fit; alia *tacita*, quæ hodie
 perrara est. 3. Quâ formâ Professio
 debeat, quisque Novitios possit ad Professio-
 nem admittere, consulenda sunt singularum
 religionum instituta. 4. Intra quinquennium
 test Professus coram superiore suo & Ordinariis
 reclamare adversus Professionem suam, illam
 arguere nullitatis. Trid. *Sess. 25, c. 19. de iur.*
 quod ipsum etiam conceditur Religioni. *ibid.*
h. n. 154. post quinquennium non auditur
 plus volens reclamare, nisi sit impedimentum
 perpetuum, vel temporale adhuc durans,
 quod invalida erat Professio. Imò ignorans
 intra quinquennium reclamare impedito non
 negatur remedium extraordinarium restitutio-
 in integrum. Ita praxis habet. Neque tenetur
 validè Professus, si nullitatem Professionis
 quit probare, eam ratificare in foro conscientie
 sed potest etiam, scandalo secluso, recedere.
 Varii sunt effectus Professionis validæ. Schmalz-
 gr. *h. n. 206.* recenset undecim, inter quos
 cipuus, quod obliget ad servanda perpetuo
 substantialia, & manendum in Religione, in
 ne mutuo quidem Religiosi & Religionis
 sensu dissolvi hoc vinculum possit. &c. Potest
 tamen S. Pontifex ex justâ & legitimâ causâ
 (per-

spensare, solvendo vinculum per Professionem inductum, sic ut, qui hactenus fuit Religiosus, non amplius sit, nec porro votis adstringatur. Sumitur ex *Matth. 16. c. unde vot. in 6.* Talis tamen dispensatio non fit hoc ipso, dum Religiosus ad Episcopatum promovetur. Pirh. *h. n. 145.*

Q. 7. An Professo nunquam licitum sit recedere a Religione, vel Religioni Professum ejicere?

Resp. 1. Licitum est utriusque sexûs Religiosis transire ad Religionem strictiorem, modò transitus non fiat temerè vel leviter, petatur ad hoc licentia superioris, & literæ dimissoriæ fiatque sine infamia Religionis deserendæ. *c. 18. h. t. can. 3. caus. 19. q. 3.* Ad Religionem laxiorem transitus de jure permissus non est. *c. 10. h. t.* Si tamen justa causa v. g. infirmitatis subsit, potest fieri cum licentiâ superioris Regularis & Capituli, si Monasterium sit exemptum; si non sit exemptum, accedente consensu Episcopi. Quid in hac parte possit Præpositus Generalis Societ. JESU, vid. *Constit. Greg. XIII. Cùm aliàs. Pauli III. Licet debitum. S. Pii V. Æquum reputamus.* Quid interdictum sit Religiosis etiam licitè transeuntibus à Religione Mendicantium ad non Mendicantem, vid. *Clem. 1. h. t. Trid. Sess. 14. c. 11. de ref.* Transiens tenetur in alio Monasterio subire Novitiatum, quia hic ad valorem Professionis requiritur. Bona, quæ ita transiens vel tempore Novitiatus in secundo Monasterio vel post factam Professionem acquirit, indistinctè adjudicat,

dicat Schmalzgr. *h. n. 242.* Monasterio prioris Religionis.

Resp. 2. Religiosus Professus, casu quo est incorrigibilis & Religioni intolerabilis, etiam a vitus ex Religione expelli potest. *c. 10. de ma. obed. c. fm. de stat. Monach.* hodie tamen pro incorrigibilitatem in crimine gravi & publico requiritur præ a trina correctio, monitio, penitentia, ac præterea incarcerationio unius anni in limbo & pœnitentiâ, juxta Decret. S. Congreg. Card. jussu Urbani VIII. edit. *de Regular. & eject.* Non liberatur ejectus à votis substantialibus Religionis; quia non cessat esse Religiosus: liberatur tamen à cæteris observantibus regularibus; quia hæc illos tantum afficiunt, qui vivunt sub regula. Præterea obligatur ejectus gestare habitum (nisi & illo in pœnam privatus sit) à paritate Religiosi ad Episcopatum assumpti; & se disponere per emendationem, ut iterum suscipiatur. Schmalzgr. *h. n. 252. & n. 254.* ubi, quòd Religio plenè emendatum tenetur denuo recipere ex *c. 16. h. t. & n. 263.* ait, *de jur. comm.* bona ejecti (à fortiiori, fugitivi & apostatæ) Monasterio, à quo ejectus, acquiritur à *n. 266.* agit de fugitivis & apostatis. *Leu. h. t. à Q. 869.*